

LEO KOŠUTA (1922-2001)

IN MEMORIAM

U božićnoj noći prošle godine preminuo je u Parizu dr. Leo Košuta, gdje je i živio tijekom posljednjih pedesetak godina. Našu povijest književnosti i filologiju zadužio je važnim otkrićima o boravku Marina Držića u Sieni i obradbom glagoljskih rukopisa. U talijanskoj javnosti bio je cijenjen zbog istraživanja sienskih arhiva, u francuskoj pak kao ugledni bibliotekar Nacionalne knjižnice u Parizu. Dao je i nedvojben prinos marulologiji u dvjema studijama, u kojima je podastro nove podatke o recepciji Marulićeve literature na europskom prostoru.

Na simpoziju *Les Croates et la civilisation du livre*, održanom 3. prosinca 1983., pokojni Leo Košuta priopćio je rezultate svojeg proučavanja sudbine najčuvenijeg Marulićeve latinskog djela *De institutione bene beateque vivendi per exempla sanctorum*. Zahvaljujući tome proširene su spoznaje o Marulićevoj čuvenosti i učestalosti izdanja *Institucije*, ali najveći je odjek imalo njegovo dokumentirano otkriće da je ta Marulićeva knjiga došla pod udar inkvizicijske cenzure u nekim pasusima, koji su se odnosili na moralističku interpretaciju grijeha laži. Pronašao je i podatke o spaljivanju pojedinih primjeraka *Institucije*, u kojoj nisu bili brisani sporni redci. Priopćenje je poslije objavljeno u dvjema pariškim publikacijama, namijenjenim promicanju hrvatske kulture: *Fortune et infortune d'un livre de Marko Marulić, Les Croates et la civilisation du livre, Croatica Parisiensia I*, Presses de l'Université de Paris-Sorbonne, Paris, 1986, p. 55-66; *Cahiers croates*, A.M.C.A., Paris, 1987, p. 69-80. Za *Colloquia Maruliana I* prof. Košuta napisao je *Nove dokumente o djelima Marka Marulića* (Split, 1992, str. 57-80), gdje je nadopunio bibliografiju izdanja *Institucije*, te prvi objavio jedan latinski epigram u pohvalu Marku Maruliću. Auktor je epigrama Bartolomeo Merula, humanist i pjesnik iz Mantove, koji je u Splitu između 1487. i 1489. poučavao latinsku gramatiku. U tim stihovima Merula Marulića slavi kao

afirmiranoga latinskog književnika, što ukazuje na činjenicu da je splitski humanist već u XV. stoljeću stekao ugled auktorskim tekstovima.

Velike su zasluge pokojnog Košute u pripremanju prvog broja navedenih *Cahiers croates*, posvećenog temi »Marulić humaniste européén«. Osim toga potpisnik ovih redaka može posvjedočiti da je Leo Košuta u privatnim pismima velikodušno stavljao na raspolaganje nove podatke o Marulićevim knjigama, do kojih je dolazio pretražujući kataloge inozemnih glasovitih knjižnica. Bio je isto tako podupiratelj godišnjaka *Colloquia Maruliana* i djelatnosti *Marulianuma*, o čemu postoji razmjerno brojna i sačuvana korespondencija. Dostavljao nam je kao mlađim kolegama i fotokopiju građu iz inozemnih teško dostupnih publikacija. Pamtit ćemo ga na kraju kao ugodnog gospodina i duhovitog sugovornika eruditske naobrazbe za studijskih boravaka u Parizu, uvijek pripravna da pomogne promicanju hrvatske kulture i njezinu dobrom glasu u Francuskoj.

Mirko Tomasović